

Hemingway Club®

Vejen til det gode liv - for voksne mænd

Greve / torsdag

Mail adresse :

info.greve@hemingwayclub.dk

Hjemmeside:

www.hemingwayclub.dk/hcgreve

Facebook gruppe:

Hemingway Club Greve.

Indbetaling / ture, arrangementer:

konto nr. 6060 – 5364441

Vi mødes (**næsten**) hver **torsdag !**

kl. 9:30 – 11:30.

Nyhedsbrev 212 – Hemingway Club Greve/torsdag – udsendt 4. juni 2020

Redaktøren indleder:

Følgende indlæg i dette nr. skal nævnes:

- **Kaj Christensen** skriver om vor cykeltur torsdag d. 4. juni – mfl.
- **Thorkild Christensen** skriver om Corona tiden
- **Johnny Lundt** skriver om en lille positiv historie
- **Asbjørn Jensen** har 2 indlæg: et om ærlighed og et om kultursammenstød på sygehuset
- **Knud Pedersen** skriver: Barndoms- og ungdomserindringer
- Og så det vigtigste: **næste ugers ture**

Møde torsdag – d. 4. juni ... Kaj Christensen skriver på facebook

I dag var der igen planlagt en spændende cykeltur på vel samlet ca. 15 km inden vi igen var tilbage ved Borgerhuset.

Turen gik på kryds og tværs gennem de mange bebyggelser i henholdsvis Greve og Ishøj Kommuner. Overraskende for mange af os er der lavet meget omfattende facaderenoveringer og andre istandsættelser, så de fleste fremstår flot med masser af velholdte udenomsarealer.

Godt guidet af Mogens kom vi igen til steder hvor vi aldrig havde været før. Billederne er alle taget ved vores stop i bebyggelsen "Gadekæret" i Ishøj Kommune.

Tak for en god tur - og god sommer til alle. Også jer som vi ikke ser til sommeraktiviteterne.

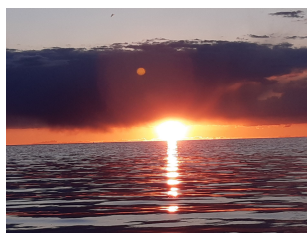
alle gode gange 3: for at få en øl til afslutning på en god tur:

- først forbi vort lokalebryggeri: Alefarm – lukket.
- Så Cafe Langsiden v idrætshallen – lukket
- Så forpladsen v. Borgerhuset – endelig – men vor egne medbragte.

Det må vi altså gøre bedre – de næste gange. En sag for aktive medlemmer!

Et vink med... "Jeg synes du ser lidt trist ud"
"Ja, til min fødselsdag i går, fik jeg tre kufferter af min kone"
"Det er der vel ikke noget at være ked af"
"Jo, de var allerede pakket"

Thorkild Christensen skriver....

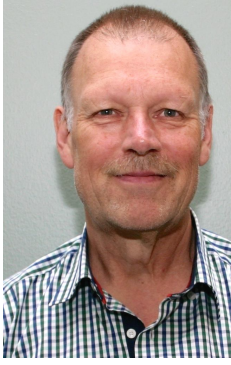
Hej alle Hemingwayere. Håber at I alle har det godt i disse Corona-tider. Jeg sidder i Coronaskjul i mit sommerhus og derfor deltager jeg ikke i diverse cykel/gåture. Måske har jeg haft Covid19 i marts måned, men det har jeg ikke kunnet få bekræftet. Jeg tror jeg evt. blev smittet til et tennisstævne - DM - i marts, hvor mange af deltagerne lige var kommet hjem fra skiferie i Østrig og Italien.

Nu sidder jeg, som skrevet, i sommerhuset, hvor jeg har repareret terrasse, idet strøerne ikke var trykimprægneret, så det hele gyngede pga. råd, når man bevægede sig på brædderne. Nu er det blevet udbedret, se foto, og det lader til at holde.

Træ kan rådne, mens betonfliser kan blive angrebet af flisepest. Jeg har prøvet Borups fliserens og andre væsker/metoder uden held. Forslag modtages gerne. Og så er det ikke blot sure pligter, jeg får tiden til at gå med.

Her kan nævnes cykel-, gå- og løbeture samt tennis i den lokale klub, hvor jeg stifter mange nye bekendtskaber, så alt i alt har jeg det godt, men savner den normale hverdag.

En positiv historie i en corona tid ... **Johnny Lundt**

Først vil jeg lige sige, jeg savner Hemingway af helvede til !!!!!

Det har været en hård tid, hvor jeg har været ved at gå ud af mit gode skind med denne isolation. Jeg tror også at mange parforhold har haft en prøvelse, med at gå op og ned af hinanden 24 timer i døgnet, en uvendt situation.

Jeg sendte for 9 -10 måneder siden en uopfordret ansøgning til Argo, som har mange genbrugs-pladser på Sjælland. Der gik så 5 - 6 måneder og pludselig mens jeg handlede i Netto ringede telefonen. Det var lederen af pladserne på Øst Sjælland. Han spurgte om jeg var interesseret i et afløser job, det var jeg selvfølgelig, så jeg skulle møde ham i Roskilde. Vi havde et rigtigt godt møde der varede 4 timer, som indebar at hilse på direktør og ledelse og give hånd!!!!

Da mødet var ved at være slut, spurgte han om jeg skulle noget de næste to dage, for han havde sat mig på kemi kursus. Jeg deltog selvfølgelig i kurset som var meget interessant og samtidig møde mine nye kollegaer.

Jeg har haft lidt svært ved at gå hjemme, efter konen også er hjemme gående. Da jeg er meget udadvendt er den stilling som vejleder en gave, det at kunne tale med mange søde kunder og få ros af mine fantastiske kollegaer er så livsbekræftende. F.eks. at stå ved papkomprimatoren og se en kunde 'komme til' at smide noget forkert i, og så sige til kunden at næste gang vedkommende spiser af paptallerken er den måske med en anden smag.

Kemien er et kapitel for sig selv, det er godt man har beskyttelsesbriller og tykke gummihandsker, for det er utroligt hvad en plastik pose kan indeholde af maler nas.

Jeg kommer på 4 forskellige genbrugs pladser, og hvert sted er der søde kunder og gode kollegaer, jeg har stadig en sur kunde til gode, men det skal man tage med et smil.

Det er utroligt at have en uddannelse på 8 år og så ende med at være vejleder på en genbrugs-plads. Men jeg er utrolig godt tilfreds og så giver det noget på kontoen. Jeg har mellem 4 og 11 arbejdsdage om måneden så det er meget behageligt.

Asbjørn Jensen skriver om ærlighed:

Da jeg gik på handelshøjskolen fortalte en lærer, der var chef i et stormagasin : de solgte en kæmpe flettet "tronstol" og hurtigt var lageret på 100 stole tomt! MEN der var kun solgt 50 stole. Hvor var resten? Stolene var så store, at alle havde måttet bringes ud (alle kunder kunne identificeres) - ingen havde reageret på at have fået en pakke med 2 stole.

..... og **Asbjørn** fortsætter med en beretning – bl.a om kultursammenstød på hospitalet:

Jeg savner jer virkelig, jeg har haft nogle oplevelser, som har efterladt mig med holdninger, som jeg ikke kan lide. Nogen vil måske sige at jeg har fået et virkeligheds chok. Jeg vil gerne have dem afbalanceret af nogle fornuftige mennesker.

Forleden dag, efter at der var åbnet for frisører, besøgte jeg min sædvanlige (tyrskiske?) frisør for at få Corona parykken tæmmet. Bortset fra ok AFSTAND så jeg ingen hygiejniske foranstaltninger for at begrænse Corona.

Min konklusion blev "endnu en af de af fremmed herkomst, der holder sig på afstand af det danske samfund" og beslutning om ikke igen at besøge en frisør af fremmed herkomst.

Jeg har arbejdet med udlændinge både i DK og det meste af verden under gensidig respekt og med godt resultat. For et år siden ville jeg bare for mig selv have sagt "dumme klaphat" og have fundet en anden (tyrkisk?) frisør, så hvad er sket ?:

Sidste sommer lå jeg syg hjemme i lang tid, jeg blev indlagt i kritisk tilstand. Jeg kom til at ligge på hospitalet i ca 3 uger. Jeg lå på 2 sengs stue og da den gennemsnitlige liggetid på afdelingen var 2½ dag fik jeg en lang række stuefæller og da 4/5 var af fremmed herkomst fik jeg en repræsentativ oplevelse.

En enkelt dag i forløbet kan opsummere det meste: Min stuefælle skulle opereres af en bestemt kirurg og kom til at vente med operation til om eftermiddagen. Da han sidst på eftermiddagen kom tilbage fra operation, var ca. 20 mennesker forsamlet på gangen. De trængte ind på sygestuen sammen med sengen, fjernede forhæng og stativer, for at kunne være der. Først efter at have smidt de fleste ud, kunne sygeplejerskerne nå frem og modtage patienten og reetablere mit forhæng og få mine stativer på plads.

Så startede "klanmødet" mændene samlede sig ved sengen, kvinderne blev sendt udenfor. Mændene holdt "råbemøde" inc. deltagere, der ringede ind udefra, telefoner på høj ringestyrke hele døgnet og med højttalerfunktion, ingen gik udenfor for at tage samtaler der; det varede til ud på natten. Jeg var på alle måder utæt og måtte tit skynde mig på toilettet for at ordne mig. Jeg med mine stativer måtte vente og kæmpe mig igennem flokken. Kun en gang oplevede jeg, at en gjorde plads og åbnede døren for mig. Idet "tørklæde kvinderne" var forvist fra stuen, kom de hele tiden løbende gennem "mit soveværelse", for at "klappe" Bror/far/mand/onkel?

Så da lærte jeg noget om deres holdninger til danskere, jeg forstår ikke at de kvinder, hvis blufærdighed vogtes så nidkært, ikke kunne vise mig nogen blufærdighedshensyn. Jeg er blevet spurgt hvorfor jeg ikke klagede. En af sygeplejerskerne sagde til mig, at jeg var en dejlig patient. Det var ikke for min store charme, men snarere fordi jeg IKKE klagede over de forhold, jeg lå under. Jeg oplevede at jeg fik en forbilledlig: Behandling Pleje Omsorg Information, de reddede mit liv og så måtte det andet træde i baggrunden, jeg skulle i hvert fald ikke belaste personalet med klager.

Knud Pedersen skriver: Barndoms- og ungdomserindringer

Jeg hedder Knud. Jeg er født i Bønsvig d. 4. september 1937.

Jeg var nr. 8 ud af 14 børn, 10 drenge og 4 piger. Da jeg var mine forældres ottende dreng, fik de brev fra kongen vedlagt 500 kr.

I byen Bønsvig var der dengang 5 gårde, 3 husmandssteder, 10 småhuse og 3 købmænd.

I byen var der ca. 20 børn. Vi boede i et af de små huse..

Det var hvidkalket og med stråtag. Det blev kaldt for det hvide hus, da det blev kalket 2 gange om året. I huset var der et køkken med brændekomfur, hvor mor lavede masser af mad. Der skulle jo meget til at mætte så stor en familie som vores. Vi fik altid to retter mad, først vælling og så en masse kartofler med tilbehør.

Når vi fik suppe, som vi ikke brød os om, bagte mor et franskbrød i ovnen. Det fik vi lov til at smage, inden vi gik i seng.

Foruden køkkenet var der i huset en stue med et spisebord, et skrivebord, en sofa og en kakkelovn, hvori der også blev fyret med brænde og et soveværelse, hvor far, mor og nogle af de små sov.

Desuden var der et værelse, hvor der kunne ligge 3, sommetider 4 børn.

Vi boede ikke alle børn hjemme på en gang, da de ældste var kommet ude at tjene, efter at de var blevet konfirmeret. Når vi lå 3 i sengen, havde vi megen diskussion om, hvem der skulle ligge i fodenden og have 2 par sure tæer på hver sin side af hovedet. Vores værelse var meget koldt om vinteren. Ofte var der is på væggene og på dynen. Da vi blev større, lavede vi et værelse oppe på loftet ved siden af skorstenen, hvor vi fik en stor seng med en stor dyne, som vi kaldte for jerntæppet.

Vi havde ikke elektrisk lys, da jeg blev født, men vi klarede os med lys fra petroleumslamper. Senere fik vi indlagt strøm. Vi havde lokum ude i et lille hus for sig og et vaskehus, hvor mor tændte op under en stor gryde, når tøjet skulle vaskes. Det var et stort arbejde, da hun skulle pumpe alt vandet op fra brønden med håndkraft. Tøjet blev skrubbet på et vaskebræt, skyllet i nogle store kar og hængt til tørre på snore. Der var også et lille hus til brænde og et lille rum til en gris. Vores grise hed altid Lasse. Grisen blev slagtet til jul, og så blev der saltet og røget.

Vi havde også duer, høns og kyllinger. Kyllingesteg og jordbær var søndagsmad. Vi havde nogle store sten, der lå i vores indkørsel, dem sad vi og spiste på om sommeren, mens vi hørte ønskekoncert (giro 413) i radioen.

Vi boede tæt på skov og strand. Her legede vi meget. Om sommeren gik vi i vandet hver dag, så var vi blevet vasket! Om foråret fangede vi en masse rejer. Vi havde lavet et net, som vi stak ned under tangtotterne, tog nettet op, rystede tangen og puttede rejerne i et glas. Når vi kom hjem, kogte vi rejerne. Det var en herlig spise. Havde vi fanget mange, solgte vi dem. Vi fangede også tit rødspætter og ål, når det var lavvandet, kunne vi fange dem med de bare næver. Om vinteren samlede vi brænde i skoven, sprang stangspring over grøfterne, faldt sommetider i og blev våde. Så var vores mor godt sur, når vi kom hjem og skulle have tørt tøj på. Vi havde jo ikke så meget skiftetøj.

Når vi skulle vaskes om vinteren, forgik det inde i stuen. Mor fyldte en stor balje med varmt vand og så skiftedes vi til at komme i bad. Når vi skulle klippes, kom vi over til Karl, Lis Birgits far. Han havde en saks, som han brugte til at klippe kreaturerne med. Den blev vi også klippet med. Det var slet ikke sjovt, da den nev meget. Far var murerarbejdsmand og kørte hjemmefra tidligt om morgenen. Foto 3 Sommetider skulle han cykle mange timer inden han nåede frem. Det var hårdt arbejde at være murerarbejdsmand den gang. Far måtte bære mursten og mørtel i spande på ryggen, så han havde tit store sår på ryggen og var godt træt, når han kom hjem. Når han havde spist, skulle han altid sove en times tid, inden han skulle til møder. Far sad i en masse bestyrelser: sognerådet, sygekassen (kasserer), socialdemokratiet (formand), fagforeningen (kasserer), brugsen og menighedsrådet. Han kunne godt lide at spille kort, det gjorde de i de fleste foreninger, når mødet var slut, så han kom altid sent hjem.

Mor sørgede for alt det derhjemme. Trak cyklen ud til far, pumpede den, smurte madpakke til ham, sørgede for, at vi børn kom i skole og læste lektier med os. Vi gik i skole i forskolen på Dyremarken, der var ca. 2 km til skolen, og vi havde ingen cykler. Lærerinden på skolen hed frøken Jensen. Hun lærte os at læse, skrive, synge og regne. Når hun var syg kom præsten. Så lærte vi næsten alle salmerne i sangbogen, og religion havde vi også. Han var meget streng med, at vi skulle kunne det hele uden ad. Vi sad tit efter, til vi havde lært det hele. Det var mest os drenge, der sad efter. Så fik vi travlt med komme hjem, så de andre ikke var kommet hjem før os. Vi gik i forskolen i 3 år, herefter kom vi ud til centralskolen i Jungshoved. Der havde vi flere fag, også lidt engelsk, men læreren kunne ikke ret meget engelsk selv. Vi gik på centralskolen i 4 år. Læreren var streng. Han spillede violin, og vi fik tit nogle rap over fingrene med violinbuen. Når vi kom ind i klassen, skulle vi stå ret og være stille. Mødte vi læreren eller præsten på gaden, skulle vi bukke for dem. I 7.klasse gik vi til præst. Når vi kom hjem fra skolen, havde vi en masse gøremål, som at save brænde, være med i haven, luge roer sammen med mor osv. Når det blev forår, fik vi et par korte bukser, og så gik vi ellers barbenet, til det blev efterår. Der var ikke råd til nye sko eller nyt tøj. Vi fik det, vores større brødre var vokset ud af. Legetøj havde vi ikke meget af, så vi lavede slangebøsser af hyldegrene og gamle cykelslanger, og så skød vi med sten efter fugle og porcelænsklokkerne på lysmasterne. Om vinteren gik vi til dans i forsamlingshuset. Mor mente, at vi havde godt af lidt ekstra opdragelse. Til afdansningsballet var vi klædt pænt på og med fint kæmmet hår med margarine i, så sad det flot.

Marius Pedersen som murerarbejdsmand

Julen i mit barndomshjem var altid festlig. Vi fik flæskesteg, andesteg, risalamande med mandelgave. Det var ikke de store gaver, vi fik. Gaverne til mor og far lavede vi i sløjdtimerne på skolen. Vi var også til to store juletræer, et i skolen og et i forsamlingshuset.

Når vi fik sommerferie, kom vi på ferie hos mors familie.

Jeg var hos min morbror og tante, som havde et lille husmandssted.

Morbror kørte mælk med hest og vogn fra gårdene til mejeriet og samlede også æg ind i sognet. Når vi samlede æg ind, tog det en hel dag. Vi lagde æggene i bakker i nogle kasser og kørte dem på stationen og fik sendt dem med toget. Når vi kom hjem, fik vi lov til at ride på hestene uden sadel. Morbror var meget flink, men det var vores tante ikke. Hun gad ikke lave mad, så det var mest rugbrød og grød, vi fik at spise. Når vi kom hjem fra ferie, skulle vi hjælpe bønderne med at høste. De kørte med selvbinder, og vi samlede negene i hove.

Der kom mælkeemand hver dag, slagter en gang om ugen og bager 2 gange om ugen til Bønsvig. Da vi var de sidste på bagerens rute, fik vi lov til at spise det wienerbrød, han havde til overs. Så sagde han gerne: "Æd unger". En gang om måneden kom der en slagtermester fra Vordingborg i bil for at købe køer og grise af byens bønder. Det var den første bil, vi så i Bønsvig.

I byen boede der en husmand, der var noget af en særting. Ham drillede vi meget. Om aftenen tog vi nogle korkpropper og gned på hans ruder, så det peb og hylede inde i huset. Så kom han ud og løb efter os. Sommetider kom han hjem til vores far og sladrede, så fik vi en røvfuld. Der var ikke noget, der hed fjernsyn dengang. Så vi spillede kort, ludo og matador. Vi læste også Jan- og Flemmingbøgerne. Vi børn havde hvert vores sted, hvor vi holdt til, når mor skulle føde. Jeg kom hos Gregor Molters på Tågeholt. Det var et dejligt sted, hvor vi fik masser at spise,

Under krigen kan jeg huske, at der boede to ældre tyske mænd nede i lodshuset i Bønsvig skoven. De skulle kontrollere, at der ikke kom fremmede skibe gennem Bøgestrømmen. Når de kom op til købmanden for handle, stillede de deres geværer udenfor. De gik også rundt i byen og bankede på, hvis man ikke havde rullet mørklægningsgardinerne for. De var meget flinke begge to.

Efter at jeg var blevet konfirmeret, kom jeg i lære hos en købmand i Askov v. Tappernøje. Jeg var den eneste af os søskende, der fik lov til at komme i lære. Jeg ville ikke ud at tjene bønder, da jeg ikke kunne lide lugten af kreaturer. Hos købmanden i Askov var vi foruden købmanden selv to lærlinge. Jeg skulle stå i lære her i 4 år. Vi solgte næsten alt i den forretning foruden kolonialvarer også foderstoffer, brændsel, benzin, tjære og tøj. Jeg boede og spiste hos købmanden. Vi blev vækket kl. 7 og arbejdede til kl. 18. Om vinteren gik jeg i ugens første fire dage på handelsskole i Præstø. Jeg skulle med toget fra Askov kl. 18 og var hjemme igen kl. 22. Jeg gik tre år på skolen og var oppe til eksamen, som jeg bestod. Købmanden var streng, men han havde en sød kone. Jeg havde ikke så meget tøj, så hver lørdag cyklede jeg de 25 km hjem til mor og far, hvor mor vaskede mit tøj. Da jeg blev udlært rejste jeg til Bissinge på Møn, hvor jeg fik plads i Brugsen. Det var to dejlige år, hvor jeg fik råd til at købe mig en knallert. Mens jeg var i Bissinge var jeg med til at spille dillettant. Jeg havde en rolle som postbud. Den gang vidste jeg ikke, at det skulle blive mit arbejde senere i livet. Foto 6. Knud spiller postbud i en dillettantforestilling

Det var ikke så meget ferie man havde, da jeg var ung. Engang var jeg sammen med min bror, Geert, på ferie i Jylland. Vi havde hver lejet en knallert. Vi skulle besøge vores familie i Thy. Det var en længere tur, så vi boede på hoteller på vejen derop, det betalte Geert for. Det regnede hver dag, så vi var godt våde, da vi nåede Thy. Vi havde ikke meldt vores ankomst, så da vi bankede på hos vores faster Signe, der havde en købmandsforretning, ville hun ikke lukke op. Hun troede, at det var Jehovas Vidner, men ind kom vi da. De næste dage tog vi rundt og besøgte andre af fars familie. Alle steder blev vi godt beværtet.

Efter de to år i Bissinge skulle jeg ind og være soldat på Karup Flyveplads i Jylland. Da jeg kom hjem fra militæret i 1958, blev jeg ansat i Jungshoved Brugsforening i november og december måned. Afslutning/ resume: I 1959 startede jeg som kommis i Klippinge Brugsforening på Stevns. I byen mødte jeg Lilli, som var i huset i samme by. Vi blev senere forlovet, og i 1962 blev gift i Hårlev kirke på Stevns.

I mellemtiden havde jeg, som nu var blevet 23 år, fået arbejde som postbud i Greve.

Mor sørgede for alt det derhjemme.

Knud som postbud i dillettantforestilling

Knud som postbud i Greve

Næste møde – torsdag den 11. juni:

Endnu en cykeltur: på opfordring har vi opgivet at købe øl undervejs – så vi satser på en isbod.

Og så skal vi et sted hen, hvor vi ..... har været før – at sammenligne med "Alice i Eventyrland".

Så nogle af os skal have lygte med.

Spændende om vi kan komme ind i "den anden" verden – det er jo et slags eventyr, vi skal være med i.

Vi cykler ca 20 km.

Næste næste møde – torsdag den 18. juni:

En af vore klassikere. Møde pligt!! Vi skal på gåtur i Greve skov – og skovfoged Jens Nielsen kommer og fortæller om skoven, om hvordan / hvorfor .... om at drive skoven ....

Nogle cykler til skoven fra Borgerhuset kl. 9:30 – andre mødes vi med på P-pladsen kl. 10:00.

Nærmere følger i næste Nyhedsbrev.